ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΕΣ ΤΡΑΓΩΔΙΕΣ

ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΜΙΣΟΣ

Τὸ εἰδύλλιο ἑνὸς Σερβέου συνταγματάρχη καὶ μιᾶς Κερκυραίας κόρης. Ἕνας ἔρωτας ποὺ φτάνει σὲ γάμο καὶ καταλήγει σὲ μῖσος. Ὁ κανονισμὸς τῆς Στρατώνας στὴ σύζυγο! Τὸ παιδὶ καὶ ἡ διαστασις τοῦ ἀντρογύνου. Ἀπὸ τὸ ἀπέναντι μπαλκόνι. Ὁ Πέτροβιτς φεύγει στὴ Σερβία. Μετὰ δυὸ ἔτη. Ἡ φωτογραφία τοῦ ὡραίου ἀγρεριοῦ. Μιὰ σατανικὴ ἐκδίκησις. Τὰ λέγια ἑνὸς σοφοῦ.

«Ὡς κραταιὰ μὲν ἡ Ἀγάπη, δεινὸν δὲ τὸ Μῖσος!».

Ἕνας ἀρχαῖος σοφὸς εἶπε τὴν ἀλήθεια αὐτή, ποὺ ἐφαρμόζεται σὰν θλιβερὸς ἐπίλογος στὴ δραματικὴ ἱστορία ποὺ θὰ διηγηθοῦμε.

Στὸν χωρὸ τοῦ Πολέμου, ποὺ μαζεύτηκαν τόσοι ξένοι στὴν Κέρκυρα, ἕνας Σέρβος συνταγματάρχης, Πέτροβιτς ὀνομαζόμενος, εἶδε μιὰν ὡραία κόρη, μὲ προφίλ ποὺ θύμιζε τ' ἀρχαία γλυπτικὰ πρότυπα, κ' ἔμεινε κατάπληκτος. Ὁ Πέτροβιτς εἶχε καταφύγει στὸ νησὶ τῶν Φαιάκων σχεδὸν ὅπως ὁ Ὀδυσσεύς, δηλαδὴ ἔπειτα ἀπὸ διάφορες ταλαιπωρίες, κατὰ τὴν περίημη ἐξέγερση γενικῆ ὑποχώρησι τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ στὴ Μακεδονία, μετὰ τὴν Αὐστριακὴ εἰσβολή.

Εἶδε λοιπὸν τὴν Κερκυραία κόρη στὴν ἀκρογιαλιά, εὐθυμη κ' εὐτυχισμένη σὰν τὴ Ναυσικᾶ... Καὶ τὴν ἀγάπησε. Ἡ γνωριμία δὲν ἄργησε νὰ γίνῃ. Ἡ κόρη μιλοῦσε ὡραῖα τὰ Γαλλικά, ὅπως καὶ ὁ συνταγματάρχης. Καὶ σὲ λίγον καιρὸ τὴν ἐζήτησε σὲ γάμο, καὶ ἡ Ἑλληνίδα δέχτηκε εὐχαρίστως νὰ γίνῃ σύντροφος τῆς ζωῆς τοῦ Σέρβου ἀξιωματικοῦ, ἂν καὶ ἦταν ἀρκετὰ νεώτερη ἀπ' αὐτόν...

Οἱ ἀρραβῶνες τους ἔγιναν πανηγυρικοί, καὶ οἱ ἀρραβωνιασμένοι ἀπετέλεσαν ἕν' ἀχώριστο ζευγάρι. Ἔβγαιναν συχνὰ σὲ περιπάτους ἐρημικοὺς καὶ παραδομιένοι στὴν ἐρωτική τους ρέμβη «πήγαιναν πίσω ἀπὸ τὴ Χίμαιρα», ὅπως λέει κι' ὁ ποιητὴς Ρενιέ.... Ὁ ξένος ἀξιωματικὸς διατηρεῖ τὸν ἔρωτά του παντοῦ, καὶ ἦταν εὐτυχισμένος, σὰν πρωτοετὴς φοιτητὴς ποὺ εἶχε χάσει τὴν καρδιά του στὴ Σπανάδα!... Ὁ Πέτροβιτς εἶχε βρεῖ —ἔλεγε— τ' ὄνειρό του στὴ φιλόξενη σκιωχικὴ χώρα, στὸ ποιητικὸ νησί, ὅπου τὰ πάντα μιλοῦν γιὰ τὴ Ζωὴ καὶ τὴν Ἀγάπη...

* * *

Ἡ οἰκογένεια τῆς κόρης ἦταν μιὰ ἀπὸ τὶς καλύτερες τῆς Κέρκυρας. Οἱ γάμοι ἔγιναν μὲ κάθε ἐπισημότητα. Οἱ νιόπαντροι ἐπέρασαν τὸ «μῆνα τοῦ μέλιτος» σὲ κάποια ἐξοχή, καὶ κατὰ τὸ φθινόπωρο ξαναγύρισαν στὴν πόλι, ὅπου ἐγκαταστάθηκαν.

Τότε οἱ γονεῖς τῆς νιόνυμης ἄρχισαν νὰ μαντεύουν κάποια ψυχρότητα ἀνάμεσα στὸ ἀντρόγυνο. Ἡ κόρη τους δὲν ἔλεγε τίποτα, ἀλλὰ στὴ σιωπηλή της θλίψη, στὴν ἄφωνη ἐγκαρτέρησί της, ἐκεῖνοι διαισθάνονταν πολλά.

Τέλος, δὲν ἄργησαν νὰ καταλάβουν ὅτι ὁ γαμπρός τους —μετὰ τὴ δύσι τῆς πρώτης συζυγικῆς σελήνης— εἶχε ξαναγίνει ὅ,τι ἦταν πρώτα: Δηλαδὴ ὁ ἀπότομος στρατιωτικός, ποὺ εἶχε τὴν ἀξίωσι νὰ ἐφαρμόση στὴ γυναίκα του τὰς μεθόδους τοῦ στρατιωτικοῦ κανονισμοῦ. Ἐπὶ παραδείγματι, γιὰ τὴν παραμικρὴ ἀφορμή, τῆς ἐπέβαλε νὰ σταθῇ ὄρθια, σὲ μιὰ γωνιά, μὲ τὸ ἕνα πόδι! Ἤτανε λοιπὸν τρελλός; Σχεδόν, ἢ μᾶλλον ἦταν ἀνισόρροπος... Πῶς ἀλλοιώτικα νὰ ἐξηγηθοῦν ὅλ' αὐτά;

Στὸ μεταξύ, ἐγεννήθηκε ἕνα παιδί. Ἡ μεγαλείτερη αὐτὴ ἀπ' ὅλες τὶς εὐλογίες τ' Οὐρανοῦ γιὰ ἕνα σπίτι, δὲν ὑπῆρξε ἱκανὴ νὰ κάνῃ μαλακώτερη τὴν ψυχὴ τοῦ πατέρα. Ἀγαποῦσε, βέβαια, τὸ παιδί του, ἀλλὰ κακομεταχειριζόταν τὴ μητέρα μὲ τρόπους ποὺ σιγὰ-σιγὰ γίνηκαν ἀληθινὸ μαρτύριο...

Οἱ γονεῖς τῆς Κερκυραίας ἀναγκάστηκαν, τέλος, νὰ ἐπέμβουν, ἀλλ' αὐτὸ ἐξερέθισε σὲ ἀπίστευτο βαθμὸ τὸ γαμπρό τους καὶ ἀκατανόητο σύζυγο: Τὴν ἴδια μέρα ἐπῆρε τὸ παιδί, ἐγκατεστάθη σ' ἕνα δωμάτιο τοῦ ἀπέναντι ξενοδοχείου ὅπνου κ' ἐδήλωσε στὸν πεθερό του ὅτι δὲν ἐννοεῖ νᾶχῃ πειὰ καμμιὰ σχέσι μὲ τὴν κόρη τους, τὴν ὁποίαν παίει νὰ θεωρῇ γυναῖκα του! «Ἀσυμφωνία χαρακτήρων», ἔλεγε.

Ἀπὸ τότε ἄρχισαν νέα βάσανα γιὰ τὴ δυστυχισμένη αὐτὴ νέα. Ἤταν ἀναγκασμένη νὰ βλέπῃ τὸ παιδάκι της ἀπὸ τὸ μπαλκόνι, χωρὶς νὰ μπορῇ νὰ τὸ πλησιάσῃ, νὰ τὸ πάρῃ στὴν ἀγκαλιά της, νὰ τὸ περιποιηθῇ... Κι' ὅταν τὸ παιδάκι ἄπλωνε ἀπ' ἀντικρὺ τὰ χεράκια του καὶ τὴν ἐκάλοῦσε κλαίγοντας, φανερώνοντας στὸ μπαλκόνι ὁ θηριώδης πατέρας, τὸ ἄρπαζε μέσα, καὶ πολλὲς φορὲς τὸ ἔδερνε!

Ἄγνωστο τί εἶχε σιμβεῖ στὴ σλαυϊκὴ ἐκείνη καρδιά. Τὸ βέβαιον ὅμως εἶνε ὅτι ὁ Πέτροβιτς μισοῦσε μὲ θανάσιμο μῖσος τὴ γυναίκα του. Οἱ Κερκυραῖοι, μάλιστα, λένε ὅτι πολλὲς φορὲς ἔλειπε ὅλη τὴν ἡμέρα ἀπὸ τὸ δωμάτιό του, ὅπου ἄφινε τὸ παιδί του ἐγκαταλελειμμένο, νηστικό, καὶ ἴσως τόκανε ἐπίτηδες γιὰ ν' ἀκούῃ ἀπ' ἀντικρὺ ἡ μητέρα τοὺς θρήνους του καὶ νὰ σπαράζεται!... Ἰδοὺ ποῦ εἶχε καταλήξει τὸ εἰδύλλιό τους.

* * *

Τέλος, μιὰ μέρα ὁ συνταγματάρχης γίνηκε ἄφαντος ἀπὸ τὴν Κέρκυρα. Ἐπῆρε τὸ παιδί του κ' ἔφυγε στὴ Σερβία, μετὰ τὴν ἧττα τῶν Αὐστριακῶν καὶ τὴν ἀποχώρησί τους ἀπὸ τὸ Σερβικὸ ἔδαφος.

Ἐπέρασαν δυὸ χρόνια καὶ ἡ γυναῖκα του δὲν εἶχε λάβει καμμιὰ εἴδησι... Ἔξαφνα, χωρὶς νὰ τὸ περιμένῃ πειά, ὁ ταχυδρόμος τῆς ἔφερε ἕνα φάκελλο μὲ Σερβικὸ γραμματόσημο. Ἡ Κερκυραία, στὴν ἐπιγραφή, ἀνεγνώρισε τὸ γραφικὸ χαρακτῆρα τοῦ συζύγου της. Τῆς ἔγραφε ὁ Ἰδὰν Πέτροβιτς!...

Ἡ ἐπιγραφὴ ἦταν στὴ μόνη γλῶσσα ποὺ μποροῦσαν νὰ συνεννοοῦνται, στὴ Γαλλική... Μὲ τὰ δάχτυλα τρέμοντα, ἡ δυστυχισμένη γυναῖκα ἄνοιξε τὸ φάκελλο καὶ βρῆκε μιὰ φωτογραφία. Ἤταν ἡ μορφὴ τοῦ παιδιοῦ της, τοῦ χαριτωμένου της ἀγοριοῦ μὲ τὰ γλυκά του μάτια, μὲ τὶς μπουκλίτσες του.

Κλαίγοντας ἡ ταλαίπωρη μάνα, ἐσκέπασε μὲ φιλιὰ τὴ λατρευτὴ εἰκόνα... Τέλος πάντων, εἶχε μιὰ φωτογραφία του! Ἂς εἶνε σιχωρεμένος ὁ ἄντρας της γιὰ ὅσα τῆς εἶχε κάνει, ἀφοῦ τώρα τῆς ἔδινε τὴ μεγάλη αὐτή, τὴν ἀπροσδόκητη παρηγοριά!...

Ὅταν ὅμως τῆς πέρασε ἡ πρώτη συγκίνησις κ' ἐκύτταξε καλύτερα τὴ φωτογραφία, διέκρινε σὲ μιὰ γωνιὰ τοῦ καρτονιοῦ τρεῖς λέξεις Γαλλιστί. «Πούρ ἔν μομάν» (Γιὰ μιὰ στιγμή) ἔλεγαν ἡ τρεῖς αὐτὲς λέξεις...

Τί ἄραγε ἤθελε νὰ πῇ μὲ τὴ μυστηριώδη αὐτὴ σημείωσί του ὁ ἀκατανόητος ἄντρας της; Ὅτι τῆς ἔστελνε τὴ φωτογραφία τοῦ παιδιοῦ της γιὰ μιὰ μονάχα στιγμή; Ὅτι τάχα ἦταν ὑποχρεωμένη νὰ τὴν δῇ καὶ νὰ τοῦ τὴν ξαναστείλῃ ἀμέσως;... Ὄχι, ὄχι, ποτέ!

Καὶ ἀφοῦ τὴν ἐχόρτασε ὅλη τὴν ἡμέρα, τὸ βράδυ τὴν ἔβαλε στὸ τραπεζάκι τῆς κάμαρά της, ἀπέναντι στὸ κρεββάτι, ὥστε τὸ πρωὶ ποὺ θὰ ξυπνοῦσε, αὐτὴ νὰ ἔβλεπε πρώτη... Καὶ μὲ τὴ γλυκειὰ αὐτὴ προσδοκία, ἀποκοιμήθηκε...

* * *

Ὅταν ξύπνησε, ὁ ἥλιος εἶχε πλημμυρίσει τὸ δωμάτιό της...Ἡ μητέρα ἀνασηκώθηκε στὸ κρεββάτι, καὶ τὰ μάτια ζήτησαν τὴν εἰκόνα τοῦ παιδιοῦ της. Ἀλλὰ ἡ φωτογραφία τοῦ παιδιοῦ της εἶχε γίνει τώρα ἕνα μαῦρο χαρτόνι, στὸ ὁποῖον δὲν ἐξεχώριζε καμμιὰ γραμμή. Τὰ χαρακτηριστικὰ τοῦ ὡραίου ἀγοριοῦ της εἶχαν ἐξαφανισθεῖ. Τότε πειὰ ἡ δυστυχισμένη μητέρα ἐκατάλαβε τί ἐσήμαινε ἡ σημείωσις «Γιὰ μιὰ στιγμή»: Ὁ Σέρβος τῆς εἶχε στείλει ἐπίτηδες μιὰ φωτογραφία, τῆς ὁποίας δὲν εἶχε κάνει τὴν ἐμφάνισι, δὲν τὴν εἶχε περάσει ἀπὸ τὰ κατάλληλα χημικὰ ὑγρά! Καὶ μόλις τὴν ἐχτύπησε τὸ ἔντονο ἡλιακὸ φῶς, ἡ φωτογραφία ἔσβησε, ἔγινε σκοτεινή.

Ἡ δυστυχισμένη μητέρα ἔσφιξε τὸ μαῦρο χαρτὶ στὸ στῆθός της κ' ἔκλαψε πικρά...

Εἶχε δίκηο λοιπὸν ὁ ἀρχαῖος σοφός: *«Ὡς κραταιὰ μὲν ἡ Ἀγάπη, δεινὸν δὲ τὸ Μῖσος!»*

□ □ □ ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΣΤΡΑΤΗΓΟΙ □ □ □

Ὁ Νικητὴς τοῦ Μ. Ναπολέοντος στὸ Βατερλὼ Ἄγγλος στρατηγὸς Οὐέλλιγκτον.